

I. Landing

Ze probeert zenuwachtig heen en weer te wiebelen, maar de stoel geeft niet mee. De poten laten zich niet de vloer in wiebelen. Haar voeten nemen over met een ritmisch tikken.

What did I get myself into?

Ze had een paar dagen geleden een ongelofelijk grote afstand afgelegd - weliswaar niet ongehoord in onze tijd, maar nog altijd ongelofelijk. Die prestatie maakte haar niet zelfverzekerder. Het gevoel van het oneindige blauw uit het vliegtuig was ze nog niet kwijt: geen zweven maar een eindeloos vallen, zonder houvast, niet wetende wanneer de grond komt, en of de landing hard of zacht zal zijn.

En nu was ze in Nederland met haar grijze dagen, op een stoel in dit enorme gebouw, en zijn haar enige handvatten een papiertje met cijfers en een televisiescherm boven een rij balies.

Een schok - de cijfers in haar hand en op het scherm zijn plotseling hetzelfde. Haar voeten raken vaste grond, ze zet zich af en veert omhoog. Ze wordt opgevangen door haar naam.

“Ms. Wilson?”

II. Blue

“Here is your residence permit.”

Residence permit? Was it that easy?

Ook de volgende balie is ineens *a breeze*. IND, verblijfstitel, gemeente, BSN - de Nederlandse woorden die gisteren nog bijeengeraapte letters waren staan nu in nette rijtjes op de documenten in haar handen. Het Nederlandse wapen op het donkerblauwe lint schijnt haar hartelijk toe.

Door het raam is de lucht blauw aan het worden, blauw van een nieuwe dag. Blauw zoals het misschien alleen na een Nederlandse regenbui kan zijn. Wanneer de lucht fris is en de grond zacht.

III. Yellow

De zon werpt een dunne maar zelfverzekerde lijn naar binnen. De kleuren in de ruimte lijken te veranderen. Zou dit een schaars assertief moment zijn of valt het allemaal wel mee wat er over de Nederlandse zon beweerd wordt?

Tegenover haar zitten twee vriendelijke gezichten achter de *information desk*. Zoveel vragen.

Hoe vind ik een huisarts?

Waar kan ik een bankrekening openen?

Wat moet ik weten over belastingen?

Waar kan ik Nederlands leren?

Ze loopt naar buiten met een tas vol informatie en zorgen vervangen door antwoorden. Alsof ze zojuist met samenstellers van de Gouden Gids heeft gepraat. Het warme licht weerkaatst op de natte straatstenen.

Just follow the yellow brick road.

Ze had al een lange weg afgelegd, en waar ze precies naartoe ging weet ze nog steeds niet. Maar ze weet nu in welke richting. En waar ze naartoe kan als de zon zich misschien weer bedenkt.

IV. Green

Onderweg ziet ze de stad voor het eerst in kleur. Stralen doorklieven de stille lucht en spatten overal uiteen in groen. Nieuwe scheuten, nieuwe groei, *new beginnings*.

Voor het eerst sinds haar aankomst voelt ze zich zeker over haar keuze om naar Nederland te verhuizen. Ze kan niet wachten om alles te ontdekken. Ze heeft net een eerste markering gemaakt op de maagdelijke pagina's van haar agenda: het International Welcome Centre organiseert een "borrel" - dat woord gaat ze onthouden.

Wat een avontuur. Tijd om de stad te verkennen. Om over de cultuur te leren. Om nieuwe mensen te ontmoeten. *Settling in.*

Helping internationals settle in

Het International Welcome Centre Utrecht Region helpt mensen die uit het buitenland komen hun weg te vinden in Nederland. De 'blauwe' landing bestaat uit het regelen van formaliteiten: het aanvragen van een verblijfsvergunning en inschrijving bij de gemeente. Bij de 'gele' landing kunnen internationale inwoners terecht bij een informatiebalie voor antwoorden op vragen over wonen, werken en studeren in de regio Utrecht. En de 'groene' landing is er tot slot om connecties maken met de regio en haar inwoners via verschillende evenementen die het International Welcome Centre organiseert.

Door Linda de Wit